

Kuejal kumbel temma üttel:

„Milles sinua wallatu
„Minno joki oige nimmel
„Lätten ollet segganu?“

„Kuis ma sedda woife tetta?“
Üttel wasta weike woon,
„Sedda woit sa essi nätta,
„Et ma al pool si. must joon.“

Soe meel läts pahhas wäga,
Et se wagga wonake
Mitte süüd es tahha kanda,
Ja weel wabband julgede.

Kurja perra mõtlemisfen
Temma otsi wäitas,
Kuis ta tõist süüd päle känden
Lammast erra neeida saas.

„Kui ma andis tahhas jätta,“
Üttel sussi, „mes sa nüüd
„Salgat, siski se om nätta,
„Et so suggu kurja päüd.“

„Kannas ma tui leggi müda,
„Et ni wäga talwel sa
„Minno laitsset; kas ka sedda
„Sinua wõttat sallata?“

„Mes sa ajat särast kõnnet?“
Wastas lammast, „õgwenda
„Omma talwist jutto, sest et
„Jürri päwal süüdse ma.“

Sussi nüüd: „Oh ma nink ilma
„Kas ma tunnistajit toon;
„Kas sis sinna minuv silma
„Sõggedas ka arwat woon?“

„Päle se mul wist om teda,
„Et so essa kaddunu,
„Kurja kõnnet päle tõsta
„Mulle it's om otsinu;“

„Nüüd ma tahhan oigust mõista,
„Sinnule nink minnule.“
Sussi kõnnet ni, ja otša
„Leggi waese lambale.“